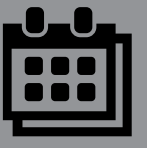

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1820 Ο Ιωάννης Καποδίστριας, εκτιμώντας ότι μπορεί να προσφέρει περισσότερο στον Αγώνα από τη θέση του Υπουργού Εξωτερικών της Ρωσίας και αμφιβάλλοντας για τις δυνατότητες της Φιλικής Εταιρείας, δεν αποδέχεται την πρόταση του Εμμανουήλ Ξάνθου να αναλάβει την ηγεσία της.

1822 Η Αϊτή αναγνωρίζει πρώτη στον κόσμο την Επαναστατική Κυβέρνηση της Ελλάδας.

1892 Ο Τζέιμς Νάισμιθ δημοσιεύει τους πρώτους κανόνες του μπάσκετ σε άρθρο του στην εφημερίδα Triangle της Μασαχουσέτης.

1950 Δημοψήφισμα διεξάγεται από την Εκκλησία στην Κύπρο για την ένωση με την Ελλάδα.

1992 Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνάπτει διπλωματικές σχέσεις με τη Σλοβενία και την Κροατία, αναγνωρίζοντας έτσι τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας.

2015 «Κανένα σπίτι σε χέρια τραπεζίτη» διαμνύει από τη Ρόδο ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας, κατά την διάρκεια προεκλογικής του ομιλίας.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1622 Μολιέρος, Ζαν Μπατίστ Ποκελέν το πραγματικό σου όνομα, γάλλος συγγραφέας. (Δον Ζουάν, Ο κατά φαντασία ασθενής, Ταρτούφος, Αρχοντοχωριάτης)

1809 Πιερ Ζοζέφ Προυντόν, γάλλος συγγραφέας και πολιτικός, που από πολλούς θεωρείται ο πατέρας του αναρχισμού.

1906 Αρ. Ωνάσης, έλληνας μεγαστάνας.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1919 Ρόζα Λούξεμπουργκ, πολωνοεβραία κομμουνίστρια, ηγετική μορφή του κινήματος Σπάρτακος.

1940 Καλλιρρόη Παρέν, από τις πρώτες ελληνίδες φεμινίστριες.

2005 Βικτόρια Ντε Λος Άνχελες, διάσημη καταλανή σοπράνο. (Γεν. 1/11/1923)

Η πρώτη διπλωματική αναγνώριση της Ελλάδας

Η Αϊτή -το Χαϊτίον, σύμφωνα με τα ελληνικά της εποχής- ήταν η πρώτη κρατική οντότητα που αναγνώρισε την Επανάσταση του '21 και το δικαίωμα των Ελλήνων για αυτοδιάθεση, με την επιστολή του προέδρου της Ιωάννου Βόγιερ (Jean Pierre Boyer) προς τον Αδαμάντιο Κοραή, η οποία φέρει ημερομηνία 15 Ιανουαρίου 1822. Είχε προηγηθεί επιστολή του Κοραή και άλλων επιφανών Ελλήνων των Παρισίων προς τον Βόγιερ, με την οποία του ζητούσαν βοήθεια για την Επανάσταση, κατόπιν συστάσεων του περίφημου Γάλλου στρατηγού Λαφαγιέτ και του Επισκόπου Βλαισών Γρηγορίου, που είχε επισκεφθεί την περιοχή.

Η Αϊτή, μια φτωχή χώρα της Καραϊβικής, δεν ήταν δυνατόν να στείλει βοήθεια προς την Ελλάδα, αλλά ο πρόεδρος της απάντησε με την ακόλουθο επιστολή, που χαρακτηρίζεται από θερμά αισθήματα για την ελληνική εξέγερση:

«Ελευθερία... Ισότης

Ιωάννης Πέτρου Βόγιερ, πρόεδρος του Χαϊτίου, προς τους Πολίτες της Ελλάδος Α. Κοραήν, Κ. Πολυχρονιάδην, Α. Βογορίδην και Κ. Κλωνάρην.

Εις τα Παρίσια

Πριν ή δεχθώμεν την επιστολή υμών, σημειουμένην εκ Παρισίων τη 20η παρελθόντος Αυγούστου, έφθασεν ενταύθα η είδησις της επαναστάσεως των συμπολιτών υμών κατά του δεσποτισμού, του επί τρεις περίπου δι-αρκέσαντος εκατονταετηρίδας. Μετά μεγάλου ενθουσιασμού εμάθομεν ότι η Ελλάς αναγκασθείσα τέλος πάντων

εδράξατο των όπλων, ίνα κήσεται της ελευθερίας αυτής και την θέσιν, ήν μεταξύ των εθνών του κόσμου κατείχε.

Μία τόσοσ ωραία και τόσοσ νόμιμος υπόθεσις, και προ πάντων αι συνοδύσασαι ταύτην πρώται επιτυχίαι, ουκ εισίν αδιάφοροι τοις Χαϊτίοις, οίτινες, ως οι Έλληνες επί πολύν καιρόν έκλινον τον αυχένα υπό ζυγόν επονείδιστον και δια των αλύσεων αυτών συνέτριψαν την κεφαλήν της τυραννίας.

Ευκλήεντες προς τον ουρανόν, όπως υπερασπισθή τους απογόνους του Λεωνίδου, εσκέφθημεν ίνα συντρέξωμεν τας γενναίας δυνάμεις τούτων, ει μη διά στρατευμάτων και πολεμοφοδίων, τουλάχιστον διά χρημάτων, ως χρησίμων εσομένων διά προμήθειαν όπλων, ών έχετε ανάγκην. Συμβεβηκότα όμως, επιβαλόντα τη πατρίδι ημών μεγάλην ανάγκην. επσχόλησαν όλον το χρηματικόν, εξ ού η Διοίκοις ηδύνατο καταβάλει μέρος. Σήμερον έτι η επανάστασις, η κατά το ανατολικόν μέρος της νήσου επικρατούσα, υπάρχει νέον προς την εκτέλεσιν αυτού του σκοπού κώλυμα. Επειδή το μέρος όπερ ηνώθη μετά της Δημοκρατίας, ής προεδρεύω, υπάρχει εν μεγίστη ενδεία και προκαλεί δικαίως μεγάλην του ταμείου ημών την δαπάνην. Εάν δ' επέλθωσι κατάλληλοι, ως επιθυμούμεν, αι περιστάσεις, τότε βοηθήσωμεν προς τιμήν ημών τοις τέκνοις της Ελλάδος, όσον δυνηθώμεν.

Πολίται, διερμηνεύσατε προς τους συμπατριώτας υμών τας θερμότερας ευχάς, άς λαός του Χαϊτίου αναπέμπει υπέρ της ελευθερώσεως αυτών. Οι μεταγενέστεροι Έλληνες ελπίζουσιν εν τη αναγεννημένη ιστορία τούτων άξια της Σαλαμίνοσ τρόπαια. Είθε παρόμοιοι τοις προγόνοις αυτών αποδε-

κνύομενοι και υπό των διαταγών του Μιλτιάδου διευθυνόμενοι, δυνηθώσιν εν τοις πεδίοις του νέου Μαραθώνος τον θρίαμβον της ιεράς υποθέσεως, ήν επεχείρησαν υπέρ των δικαιωμάτων αυτών, της θρησκείας και της πατρίδος. Είθε, τέλος, διά των φρονίμων διατάξεων αυτών μνημονευθώσιν εν τη ιστορία οι κληρονόμοι της καρτερίας και των αρετών των προγόνων.

Τη 15η Ιανουαρίου 1822 και 19η της Ανεξαρτησίας

ΒΟΓΕΡ».

Η Αϊτή, προϊόν της Γαλλικής Επανάστασης, ήταν η πρώτη χώρα που κατέργησε τη δουλεία και κυβερνήθηκε από μαύρους. Ανακήρυξε την ανεξαρτησία της από τη Γαλλία την Πρωτοχρονιά του 1804, αλλά ακόμη και σήμερα παραμένει μία από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου.

Στις 12 Ιανουαρίου 2010 η Αϊτή επλήγη από ισχυρό σεισμό, που προκάλεσε ανθρωπιστική καταστροφή. Οι νεκροί έφθασαν τις 316.000 και οι άστεγοι ξεπέρασαν το 1.600.000. Η Ελλάδα, αναγνωρίζοντας το χρέος της προς τη χώρα που πρώτη αναγνώρισε τα δίκαια του αγώνα της το 1821, ήταν από τις πρώτες που απέστειλε βοήθεια. Μάλιστα, στις 24 Ιανουαρίου Έλληνες και Γάλλοι διασώστες ανέσυραν ζωντανό έναν 24χρονο από τα ερείπια ξενοδοχείου, δώδεκα ημέρες μετά τον καταστροφικό σεισμό των 7 Ρίχτερ.

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΤΟ ΒΗΜΑ

Το δράμα της παιδείας και της δημοκρατίας

Η εισβολή φοιτητών και εκπαιδευτικών που ματαίωσε τη συνεδρίαση της επιτροπής για τον εθνικό διάλογο στην Παιδεία, είναι μια ακόμα απόδειξη του πόσο δύσκολο είναι στην Ελλάδα να διαμορφωθεί ένα κλίμα στοιχειώδους συνεννόησης. Η αντιμνημονιακή ρητορική και δημαγωγία που καλλιεργήθηκε τα τελευταία χρόνια έχει οδηγήσει αφενός στη νομιμοποίηση της βίας και αφετέρου στην επικράτηση ενός κλίματος ανομίας. Κάθε ομάδα που πιστεύει ότι θίγονται δικαιώματα της ή απλώς διαφωνεί με προτάσεις, ιδέες και πολιτικές, θεωρεί ότι μπορεί να καταλαμβάνει κτίρια, να διαλύει συνεδριάσεις ή στην ακόμα πιο ακραία περίπτωση να εκτοξεύει μολότοφ, για να ...υπερασπίσει τις απόψεις της.

Η κυβέρνηση του Σύριζα, πληρώνει και αυτή σήμερα το κόστος της πολιτικής ανοχής σε αυτά τα φαινόμενα που ακολούθησε όλα τα προηγούμενα χρόνια εν ονόματι του αντιμνημονιακού αγώνα. Το παράλογο είναι μάλιστα ότι ακόμα και τώρα υπάρχουν υπουργοί και στελέχη της που καλούν τους πολίτες που αντιδρούν στα μέτρα που παίρνει, να διαδιδλώνουν στους δρόμους για να τη σπρίξουν υποτίθεται απέναντι στις απαιτήσεις της τρόικας...

Ο χώρος της παιδείας υπήρξε τα τελευταία χρόνια το θερμοκήπιο που άνθισαν όλες αυτές οι αντιδημοκρατικές πρακτικές εν ονόματι μάλιστα της δημοκρατίας. Ιδιαίτερα στα πανεπιστήμια αρκούσε - και αρκεί δυστυχώς ακόμα - η θέληση μιας μικρής ομάδας δυναμικής

πίεσης για να παραλύσει η λειτουργία τους. Αντί για χώρο ελεύθερου διαλόγου, κριτικής και αντιπαράθεσης ιδεών, με την ανοχή πολιτικών δυνάμεων και ιδιαίτερα της αριστεράς, αμφιθέατρα και πανεπιστημιακοί χώροι έχουν μετατραπεί σε πεδία μάχης και επιβολής της βίας. Ίσως λοιπόν το πιο σημαντικό έργο της επιτροπής διαλόγου για την παιδεία θα έπρεπε να είναι όχι οι αλλαγές στη λειτουργία της εκπαίδευσης, αλλά η αποκατάσταση των αξιών της δημοκρατίας σε όλο το φάσμα της εκπαίδευσης. Ίσως η καθιέρωση ενός μαθήματος δημοκρατίας μήπως μπορούσαμε κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσουμε την αξία του διαλόγου, της κριτικής και γιατί όχι της στοιχειώδους επικοινωνίας και συνεννόησης...

